

Ho silil.

Nenda kui Kuninga Emmaud on parremine ehitatud omma ihsokatte polest, kui kõik mu rigi naesterahwas, nenda on ka rosilil Taewa Voja käest illusama ehte sanud omma ürrikese võtsemise aia peäle, kui keik muud metsa- ehk aia- lilled. Se pärrast võib sedda otsego lilledde Kuninga emmandaks nimmetada.

Kui pühha kirsi tunnistab, et peame tähhele pannema need lillekesed, mis wälja peäl, — (Matt. 6, 28.) — „kuida nemmad on parremine ehitatud, kui kuningas Salomon omma sure au sees,“ — midda enam peame tähhele pannema selle lille rohhoaidas, mis omma illo polest keigist muundest üllekäib.

Süis tahhame nüüd waese tallopoia õppetuseks ja mele jahutamiseks monne

sanna räkida rosililledest, et kui ta esimest korda sedda kenna Jummalal kättetööd näab, sellesunnatse luggemise õppetus võiks jälle temma mele tulla.

1. Kui kül kewwade on jubba tulnud, ja wälja lilled võtsewad ning metsalinnud laulawad, siis tulleb ommeti monnikord weel nisuggune pahha külmi ilm korraga peäle, et aiarohutudele ja põllowiljale sest kahjo sünnib. Agga ni pea, kui jubba rosid võtsewad, siis teab iggamees, et nüüd on kange perremehhe wallitus otsas, ja otsego pehmed armokäed wõtewad keige lo made ja loodasjade ümbert kinni.

Kui noor inimene alles hakkab usklikuks sama, siis tulleb monnikord jälle leige ja külmi luggu temma süddamesse, et temma hingewiljale sest suur kahjo sünnib; — agga kui õige tödsise armastuse täis lilleke Jõsanda wasto on süddames